

На странство да н' усьрнешь;

Цалѣвкѣ чакатѣ тѣбѣ Счѣ,

Помини да са завърнешь. —

Догдѣ че въ странство азъ стоѣ,

Щѣ съмъ на мѣки люты,

Сѣ въздышки горки щѣ врожъ,

Раздѣланы-тѣ минути.

Догдѣ безъ мене, дружке ты,

Далечъ сама прѣбывашъ,

За менѣ сърдце ти да трептѣ,

По слъзѣ да проливашъ.

— — 0 — —

Плачи, въздышѣй и тѣжѣй,

Сърдце, сърдце злочесто!

Отъ какѣ та жалость наразѣй,

Ты ронишъ слъзы чисто.

Денѣ въздышашъ, а ношѣ

Лѣешъ слъзы горчивы. —

Свѣтъ-тъ ми са от-ща, от-ща,

Отъ слѣчки жалостивы.

Азъ любѣхъ — радваше са ты,

Но азъ любовь изгубихъ:

Напѣишъ веселы мечты,